

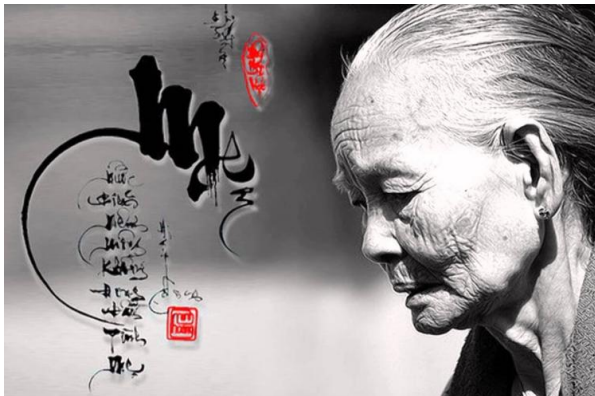
**Ông Đoàn Văn Bích, thầy Can, thầy Đông,
Trực**

XUÂN LƯU LẠC

Quê nhà mấy dặm ai ngăn trở?
Mưa đã mùa xuân hoa mãn khai,
Nhà ai khói bếp thơm mùi nhớ,
Rượu đắng riêng ta giấc mộng dài.

Lê Phương Nguyên

Nhân mùa Vu Lan, BPT Lá Thư xin chép
lại bài thơ Dâng Mẹ
của AH Lê Phương Nguyên

MẸ VẼN SỐNG...

Từ ngoài đó đưa vào tin Mẹ mát,
Trong ngực tù con chứa quần khăn tang;

Vì con biết Mẹ lên trời lễ Phật,
Rồi trở về vĩnh cửu với trần gian...

Mẹ vẫn sống như mặt trời có thật,
Sáng uy nghi và âm áp vô cùng;
Đời có lúc thua buồn cao chất ngất,
Mẹ lại về trong ánh mắt yêu thương...

Mẹ vẫn sống như vàng trắng thiên cổ,
Và bao giờ trăng chẳng đẹp tinh khôi;
Lòng không biển sao dạt dào sóng vỗ,
Mẹ dịu hiền, vàng vạc tỏa muôn nơi...

Mẹ vẫn sống như Trường sơn trác tuyệt,
Hồn cao xanh mây trắng quện vai Người;
Bên bóng núi giấc mơ đời dịu ngọt,
Lớn lên cùng tiếng hát thuở năm nôi...

Mẹ vẫn sống như dòng sông thơ ấu,
Từ suối nguồn ra bể lại rơi mưa;
Đời con dẫu có muôn trùng bến đậu,
Vẫn quay về tắm mát khúc sông xưa...

Mẹ vẫn sống trong tiếng gà buổi sớm,
Con còn nghe, nghe mãi đến bây giờ...
"Dầu gang tắc, hãy e chừng trẻ muộn,
Huống chi là để đến lúc sa cơ... »

Mẹ mãi mãi là ngàn thu vĩnh cửu,
Soi đường con trên nhân thế điêu linh;
Bóng cội tùng giữa lòng con hiện hữu,
Đời gian truân vẫn có phút thanh bình...

Lê Phương Nguyên
Trại Xuân lộc 20-1-1989